

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. prosince 2022 v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Poštolky a přísedících Jiřího Černého a Mgr. Zdeňka Výcha

takto:

mladistvý J. K.,

narozený dne [redacted] v Kladně, trvale bytem [redacted] Kladno, adresa pro účely doručování [redacted], Kladno,

je vinen, že

dne 7. 12. 2021 v blíže nezjištěné době od 13:30 hodin do 14:00 hodin v ulici [redacted] v Kladně - Kročehlavech, před bytovými domy č.p. [redacted] a [redacted] bránil držením poškozené nezletilé K. G., narozené [redacted], odejít, říkal jí, že ho chce „vykouřit“, proti její vůli ji líbal na rty, následně ji rozeplnul bundu a sahal ji přes oblečení na hýždě, na prsa a mezi nohy, načež se nezletilé poškozené podařilo mladistvého odstrčit a z místa utéct,

tedy

jiného násilím nutil, aby něco strpěl,

čímž spáchal

provinění vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku a § 31 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 33 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. se mu výkon tohoto trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Odůvodnění

1. Soud vzal po provedeném hlavním líčení za prokázaný výše uvedený skutkový děj.
2. Mladistvý k věci uvedl, že šel tehdy společně s poškozenou ze školy domů. Chvíli si povídali a on

jí pak sáhnul na zadek, žádné sprostěřny jí ale neřikal, nikdy jí nic neudělal.

3. Poškozená nezletilá K [REDACTED] G [REDACTED] při výslechu před soudem uvedla, že s mladistvým tehdy chodila do stejné třídy, ze školy spolu odcházeli někdy společně, jak tomu bylo i v tomto případě. To, že šel s ní, jí nevadilo. On jí ale začal sahat přes oblečení na zadek, na prsa a mezi nohy, také jí řekl, že ho chce „vykouřit“. Ona mu na to řekla, že nechce, avšak odejít nemohla, jelikož ji držel, také jí dával pusy na rty. Když jí sahal na prsa, rozepnul jí bundu. Trochu se ho tehdy bála, ale o pomoc nekřičela, když svého jednání zanechal, radši utekla, musela ho ale odstrčit, on za ní neběžel. Celé to trvalo jen chvíli, doma řekla vše matce. Ve škole se mladistvý choval někdy ošklivě k učitelce.
4. Svědkyně K [REDACTED] G [REDACTED], matka poškozené, při výslechu před soudem uvedla, že její dcera má středně těžkou mentální retardaci, proto navštěvovala 7. základní školu v ulici [REDACTED], kam chodil i mladistvý. Tehdy přišla poškozená domů, přičemž byla rozrušená, a hned jí začala vyprávět spontánně o tom, že jí mladistvý nedaleko školy (toto místo jí také později ukázala) sahal na prsa a mezi nohy a že nemohla odejít, mladistvý jí také řekl, že ho chce „vykouřit“ a že ji „vošuká“. V minulosti se nic takového nestalo, poškozená zná mladistvého od malička, on se k ní choval předtím hezky. Svědkyně dceři věří, tato si nevymýšlí. Také jí o mladistvém říkala, že se ve škole nechová hezky k učitelům, na holky má slovní narážky a ukazuje „pindíka“.
5. Ze zprávy 7. základní školy v Kladně bylo zjištěno, že mladistvý navštěvoval tuto školu od roku 2006 a to konkrétně třídu speciálně zřízenou mj. pro děti trpící středně těžkým mentálním postižením, kterým trpí i on. Ve školním roce 2020/2021 byl řešen výchovnou komisí kvůli neomluveným absencím, pozdním příchodům a nevhodnému chování k ostatním dětem i dospělým. Mladistvý vyvolával konflikty, provokoval spolužáky a nerespektoval vyučující. Mimo jiné bylo výchovnou komisí řešeno odcizení mobilního telefonu K [REDACTED] G [REDACTED] mladistvým, který mobilní telefon po naléhání vrátil. V září 2021 bylo s mladistvým dále řešeno to, že osahává spolužačky, slovně je provokuje, je sprostý a má sexuální narážky. Naopak poškozená byla hodnocena jako kamarádká, pečlivá, spolehlivá, ochotná a oblíbená v kolektivu. Několikrát jí byla udělena pochvala třídního učitele a byla nejlepším žákyní třídy.
6. Pokud jde o hodnocení provedených důkazů, soud nezjistil žádné skutečnosti, které by snad zpochybňovaly výpověď poškozené, která nevhodné jednání mladistvého vůči ní popsala. Tato při výslechu před soudem vypovídala srozumitelně, předmětnou událost si dobře pamatovala, byť od ní uplynula delší doba. V přípravném řízení byla vyslechnuta poškozená dle § 158 odstavec 9 alinea druhá trestního řádu ještě před zahájením trestního stíhání mladistvého, ovšem bez přítomnosti soudce, tudíž soud nemohl postupovat dle § 102 odstavec 2 trestního řádu, k výpovědi nepřihlížel a sám provedl její výslech mimo hlavní líčení. Soud je toho přesvědčen, že právě výpověď poškozené mladistvého usvědčuje, ostatně i její matka potvrdila, že se jí mladistvá se svým zážitkem okamžitě po příchodu domů svěřila, přičemž byla rozrušená a brečela. Matka nezletilá věří, nestává se, že by tato lhala či si vymýšlela. Soud proto výpovědi poškozené a její matky vyhodnotil jako naprosto přesvědčivé důkazy, které mladistvého ze spáchání posuzovaného činu usvědčují, lze také souhlasit se státní zástupkyní, pokud tato výpověď mladistvého, který popřel, že by poškozenou výše uvedeným způsobem obtěžoval, hodnotila jako ryze účelovou. Nevhodné chování mladistvého (zejména vůči dívkám) ostatně potvrzuje i zpráva základní školy, kterou tehdy mladistvý navštěvoval, pokud v ní bylo uvedeno, že mladistvý zasahuje do tělesné integrity svých spolužaček opakovaně, také nemá problém se slovním napadáním ostatních, včetně dospělých osob, naopak poškozená byla hodnocena velmi pozitivně. Soud proto v naprosté shodě s obžalobou dospěl k závěru, že se mladistvý posuzovaného jednání skutečně dopustil, pokud jde o popis skutku, oproti obžalobě upřesnil znění slovních projevů mladistvého tak, aby to odpovídalo právě údajům poskytnutým poškozenou.
7. Státní zástupkyně kvalifikovala jednání mladistvého jako provinění znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku s tím, že mladistvý poškozenou násilím donutil k pohlavnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Potůčková

styku a čin spáchal na dítěti, přičemž v odůvodnění obžaloby k právnímu posouzení skutku uvedla, že pokud násilím, tj. bolestivým úchopem okolo pasu, nutil poškozenou k tomu, aby ji mohl líbat, olizovat, dotýkat se jí na prsou a na přirození přes legíny a takto činil navzdory skutečnosti, že si byl vědom toho, že poškozená je osobou mladší 18 let, neboť byl jejím spolužákem. Soud se ovšem s tímto posouzením jednání mladistvého neztotožnil a uvedenou právní kvalifikaci nepoužil. Lze sice souhlasit s tím, že mladistvému byl znám konkrétní věk poškozené a že se tento vůči ní dopustil násilí, pokud ji držel a takto jí bránil v odchodu, osahával přes oblečení na prsou, na hýždích a na přirození, dále ji líbal a také jí řekl, že ho chce „vykouřit“, čímž nepochybně označoval orální pohlavní styk. Rozhodně jednalo o použití fyzické síly za účelem překonání nebo zamezení odporu poškozené, která nemohla odejít a naopak musela strpět obtěžující chování mladistvého. Dle soudní praxe se za pohlavní styk považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, přičemž v případě skutkové podstaty dle odstavce prvního § 185 trestního zákoníku se jedná o jiné formy pohlavního styku, než jsou přímo soulož nebo jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, přičemž tyto zasahují sexuální integritu oběti méně intenzivním způsobem. V souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího soudu (R 25/2010) se může jednat např. o osahávání či tření genitálií, prsou, sání prsních bradavek, vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy, může jít o jednání aktivní (pachatel sám provede některé z uvedených jednání na těle oběti), i pasivní (pachatel přinutí oběť, aby mu těla pohlavní úd). K naplnění základní skutkové podstaty přečinu znásilnění podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku se nevyžaduje, aby byl pohlavní styk proveden způsobem srovnatelným se souloží, neboť tato okolnost je až okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby ve smyslu § 185 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku (tzv. kvalifikovaného znásilnění). Za přečin znásilnění v jeho základní skutkové podstatě je třeba považovat i jednání, která nejsou pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, pokud při něm dochází k ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, objektem tohoto trestného činu je právo na svobodné rozhodování o vlastním pohlavním životě. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví, jde tedy o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Při pohlavním styku je pachatel sám v osobním kontaktu s obětí a koná na jejím těle sexuální praktiky, anebo jde o vzájemné pachatelem vynucené jednání s poškozeným v sexuální sféře. Tento trestný čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy jiného donutil k pohlavnímu styku, anebo k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti. Vyžaduje se proto, aby pachatel dosáhl pohlavního styku. Tímto vymezením skutkové podstaty trestného činu znásilnění se blíže zabývá rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 201/2013, které ovšem řeší příklad, kdy pachatel přes odpor a obranu poškozených za použití násilí zavedl nejméně jeden prst své ruky do pohlavního ústrojí poškozených, což představuje zásah do jejich sexuální integrity, jelikož pachatel byl v osobním kontaktu s poškozenými a na jejich těle proti jejich vůli konal sexuální praktiky a došlo tedy k ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Soud se při právním posouzení jednání mladistvého musel nutně zabývat tím, zda lze považovat výše popsané doteky mladistvého již za formu pohlavního styku či nikoli. Mladistvý sice osahával poškozenou na prsou a na přirození, ovšem činil tak přes její oblečení, nebylo zjištěno, že by jí vysvlékl či zasunul své ruce pod její oblečení a dotýkal se přímo jejího těla, také nebylo zjištěno, že by jí například zasouval prsty do přirození či že by se o to pokusil, případně, že by ji na takovýchto místech líbal či jinak stimuloval. Soud proto nedospěl k závěru, že by se v tomto případě již jednalo přímo o některou z forem pohlavního styku, byť se jednání mladistvého takovéto aktivity mohlo částečně přiblížit. Poškozená uvedla, že mladistvý během svého jednání řekl, že ho chce „vykouřit“ (lidové označení orálně-genitálního styku), ovšem nebylo zjištěno, že by to bylo zároveň doprovázeno jeho další aktivitou, která by svědčila o jeho vážném zájmu o takovýto způsob sexuálního uspokojení (např. obnažení pohlavního údu či nucení poškozené k tomu, aby sklonila hlavu k jeho přirození). Zmínku mladistvého o orálním sexu lze tedy

považovat za chvástání adolescenta, nikoliv za výzvu či příkaz. Doteky mladistvého na těle poškozené přes oděv dle názoru soudu rozhodně nedosáhly takové intenzity, že by je bylo možno označit již za formu pohlavního styku, soud také nevzal za prokázané, že by jednání mladistvého mohlo být pokusem trestného činu dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku, jak by tomu bylo například tehdy, pokud by se mladistvý snažil poškozenou či sebe obnažit, povalit ji na zem, zalehnout ji svým tělem apod. Otázkou sice zůstává, jak daleko by mladistvý v obtěžování poškozené zašel, pokud by nadále setrvala v jeho přítomnosti, soudu ovšem nepřísluší o jeho eventuálních úmyslech pouze spekulovat, nutno vycházet z provedených důkazů, tedy zejména výpovědi poškozené. Ačkoli soud neshledal důvody pro právní kvalifikaci použitou obžalobou, přesto posoudil jednání mladistvého již jako trestné, ovšem podle jiného zákonného ustanovení. Pokud mladistvý nutil za užití síly (držením) poškozenou k tomu, aby setrvala na místě, čehož zároveň využil k osahávání výše popsaných částí jejího těla a k jejímu líbání, směřovalo toto násilné jednání k tomu, aby poškozená takovéto obtěžování strpěla, tudíž mělo povahu vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku. Soud proto kvalifikoval posuzovaný čin jako provinění podle tohoto ustanovení trestního zákoníku, rozhodně nešlo o jednání, které by mělo povahu pouhého přestupku proti občanskému soužití, jak zaznělo v závěrečné řeči obhájce. Společenská škodlivost spáchaného provinění spočívá v porušení zájmu na ochraně osobní svobody.

8. Pokud jde o výhrady obhajoby, tato poukázala mimo jiné na to, že výpověď matky poškozené je pouze odvozena od toho, co ji řekla sama poškozená, výpověď poškozené je potom tvrzením proti tvrzení mladistvého, který popřel, že by se takového jednání vůči ní dopustil, tudíž za takovéto důkazní situace by měl mladistvý obžaloby zproštěn. Rozhodně není namístě právní kvalifikace použitá obžalobou, o znásilnění se nejednalo. Pokud měl mladistvý držet poškozenou v pase, tento úchop nebyl natolik silný, aby poškozené v odchodu zabránil. Intenzita držení těla poškozené rozhodně nemůže vést k závěru, že došlo ke spáchání násilí a že jednání mladistvého směřovalo k uspokojení jeho sexuálního pudu, nelze pominout zásadu subsidiarity trestní represe, kdy nevhodné či jinak závadné jednání lze řešit trestním právem až po překročení určité hranice, ovšem v tomto případě rozhodně nešlo o jednání, které by mělo povahu znásilnění. Dle obhajoby by měl být mladistvý obžaloby zproštěn, pokud by soud eventuálně dospěl k závěru, že se mladistvý posuzovaného činu dopustil, měl by věc postoupit správnímu orgánu k posouzení jako přestupek. K těmto závěrům obžaloby může soud uvést, že výpověď poškozené hodnotil jako naprosto věrohodnou a přesvědčivou, jak bylo uvedeno již v předchozí části rozsudku, a vzal proto za prokázané, že se mladistvý jednání, které popsala poškozená, dopustil. Soud stejně jako obhájce nedospěl k závěru, že by jednáním mladistvého byla naplněna skutková podstata provinění znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku, jak bylo uvedeno v předchozím odstavci odůvodnění rozsudku, ve kterém se soud právním hodnocením činu zabýval, přičemž použil mírnější právní kvalifikaci dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku, s ohledem na konkrétní míru společenské škodlivosti jednání mladistvého se rozhodně nejednalo pouze o přestupek.
9. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry bylo soudem přihlédnuto zejména k povaze a závažnosti spáchaného provinění, osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům mladistvého, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Konkrétní společenská škodlivost činu je dána především intenzitou útoku vůči poškozené. Mladistvý popřel, že by se takového činu dopustil, tudíž se lze těžko vyjádřit k pohnutce, která ho k jeho spáchání vedla, dle soudu se jednalo o projev jeho nezralosti a nezdrženlivosti, nelze pominout ani poznatky soudu o nedostatečném výchovném vlivu jeho rodičů. Mladistvý se posuzovaného činu dopustil ve věku 15 let, hledí se něho jako na bezúhonnou osobu, neboť nebyl dosud řešen v trestním či přestupkovém řízení, což soud hodnotil jako významnou polehčující okolnost. S ohledem na charakter posuzované činnosti i poznatky o mladistvém soud považuje za nejvhodnější uložení podmíněného trestního opatření odnětí svobody a to dokonce blíže dolní

hranici zákonné sazby (tato činí u mladistvých pachatelů tři měsíce), a to se stanovením přiměřené délky zkušební doby v trvání osmnácti měsíců, neboť nebyly zjištěny žádné přítěžující okolnosti, které by vyžadovaly jeho přísnější postih. Zvolené trestní opatření umožní soudu po přiměřenou dobu další sledování chování mladistvého, v případě, že tento povede řádný způsob života, zejména se nedopustí další trestné činnosti, rozhodne se o jeho osvědčení, v opačném případě by však mohl soud rozhodnout případně i o výkonu trestního opatření. Záleží tedy výhradně na mladistvém, zda svým dalším chováním přesvědčí soud o tom, že šlo v případě spáchané trestné činnosti skutečně o naprosto mimořádný exces vybočující z jinak řádného způsobu jeho života a způsobený jeho mladickou nerozvážností a že výkon uloženého trestního opatření odnětí svobody za účelem ochrany společnosti není nutný.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) mladistvý pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch mladistvého může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Ve prospěch mladistvého mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě mladistvého a státního zástupce i příbuzní mladistvého v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného či mladistvého.

Je-li mladistvý zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli mladistvého za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch mladistvého. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze – soud pro mládež.

Odsuzující rozsudek může být uveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích jen bez uveřejnění jména a příjmení mladistvého a při přiměřené ochraně mladistvého před nežádoucími účinky jeho uveřejnění.

Kladno 29. prosince 2022

JUDr. Ivo Poštolka, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Potůčková